

Tilkendegivelse af Tinget, men kun en Tilkendegivelse med Hensyn til Justitsministerens Redegørelse. — *Niels Frederiksen* erklærede, at de Radikale vilde stemme for den socialdemokratiske Dagsorden. — Endelig vilde ogsaa Retsforbundet (Ordfører: *Axel Dam*) stemme for en Dagsorden, der udtalte, at Ro og Orden skulde opretholdes, men var i øvrigt ikke fuldt ud tilfreds med Justitsministerens Redegørelse.

Den af Alsing Andersen foreslaaede Dagsorden vedtoges med 118 Stemmer mod 2. Aksel Larsens Dagsorden var dermed bortfaldet.

2. Den 10. Februar 1933 anmeldtes i *Folketinget* (F. Sp. 3058) følgende Forespørgsel til *Statsministeren* af *Christmas Møller, Fibiger, Korsgaard, Ole Bjørn Kraft, Parkov, A. C. D. Petersen* og *C. J. F. Sven*:

»Hvad er Indholdet af den mellem Regeringen og Partiet Venstre afsluttede Overenskomst om Lockoutloven, Kronenedskæringen og Kriseforanstaltninger?«

Forespørgselen foretoges $2\frac{1}{3}$ (F. Sp. 3972).

I sine indledende Bemærkninger beklagede Ordføreren for Forespørgerne (*Christmas Møller*), at der var hengaaet ca. $5\frac{1}{2}$ Uge, siden Forespørgselen blev anmeldt, hvad han fandt uoverensstemmende med sund parlamentarisk Praksis. Derved havde Forespørgselen ogsaa faaet en noget anden Karakter, end da den blev indbragt. Men skønt de Konservative gennem de senere forelagte Lovforslag i mange Henseender var blevet gjort bekendt med Indholdet af Januar-Overenskomsten, havde de alligevel ønsket at fastholde Forespørgselen, fordi det vigtigste Spørgsmaal, den rummede, var »Spørgsmaalet om den Kronenedskæring, som fandt Sted den 31. Januar, Spørgsmaalet om, hvorledes denne Kronenedskæring fandt Sted, efter hvilken Overenskomst mellem Regeringen og Venstre den fandt Sted, og endvidere Spørgsmaalet om, hvorledes Forholdet er med Hensyn til Regeringens hele fremtidige Kronepolitik.«

Statsministeren fandt, at den stillede Forespørgsel laa udenfor det i Grundlovens § 61 angivne Omraade, idet Grundloven kun hjemler Adgang til at æske Ministerens Udtalelser om offentlige Anliggender. *Statsministeren* maatte derfor principalt afvise Forespørgselen som uberettiget. I øvrigt henviste han til, at Rigsdagen efterhaanden havde faaet forelagt de Lovforslag, der omfattedes af Aftalerne — kun nogle enkelte, nemlig Socialreformen og Omlægningen af